

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 36/25

V Lucemburku dne 20. března 2025

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-365/23 | [Arce]¹

Ochrana spotřebitele: smluvní ujednání, které mladému sportovci ukládá povinnost odevzdat část svých příjmů, pokud se stane profesionálním sportovcem, může být zneužívající

Vnitrostátní soud musí posoudit zneužívající povahu takového ujednání zejména s přihlédnutím k jeho jasnosti a srozumitelnosti, pokud jde o hospodářské důsledky závazku

V roce 2009 mladý nezletilý sportovec, zastupovaný svými rodiči, uzavřel smlouvu s lotyšským podnikem, který sportovcům nabízí soubor služeb pro rozvoj jejich odborných dovedností a kariéry. Cílem této smlouvy bylo tomuto mladému sportovci zajistit úspěšnou profesionální sportovní kariéru v basketbalu. Uvedená smlouva, která byla uzavřena na dobu patnácti let, stanovila celou řadu služeb, jako jsou zejména trénování pod dohledem specialistů, služby sportovní medicíny, podpora psychologa a podpora v oblasti marketingu, právní pomoc a účetnictví.

Mladý sportovec se oproti tomu zavázal, že stane-li se profesionálním sportovcem, bude tomuto podniku vyplácet odměnu ve výši 10 % ze všech čistých příjmů ze sportovních akcí, reklamy, marketingu a mediálních vystoupení souvisejících s dotýčným sportem, které bude pobírat po dobu trvání této smlouvy, a to pod podmínkou, že výše těchto příjmů bude činit alespoň 1 500 eur měsíčně. Vzhledem k tomu, že příjmy mladého sportovce, který se mezitím stal profesionálním basketbalistou, plynoucí ze smluv podepsaných se sportovními činí více než 16 milionů eur, musel by uvedenému podniku zaplatit 10 % z této částky, tedy více než 1,6 milionů eur.

Věc byla předložena lotyšským soudům, které měly za to, že předmětné smluvní ujednání je zneužívající. Dotyčný podnik podal kasační opravný prostředek k lotyšskému Nejvyššímu soudu, který se rozhodl obrátit se v této souvislosti na Soudní dvůr. Uvedený soud se táže, zda se směrnice o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách² vztahuje na spornou smlouvu a případně v jakém rozsahu tato směrnice takovému ujednání brání.

Soudní dvůr ve svém rozsudku nejprve potvrdil, že **směrnice je** na tuto situaci **skutečně použitelná**. Soudní dvůr nicméně připomněl, že tato směrnice stanoví, že posouzení zneužívající povahy smluvního ujednání, které nebylo sjednáno individuálně, se nemůže týkat ujednání vymezujících hlavní předmět smlouvy ani ujednání o přiměřenosti mezi cenou a odměnou na straně jedné a službami nebo zbožím poskytovaným jako protiplnění na straně druhé, pokud jsou tato ujednání sepsána jasným a srozumitelným jazykem. Na takové ujednání, o jaké se jedná v projednávané věci, se přitom tato výjimka vztahuje, takže vnitrostátní soud může posoudit jeho zneužívající povahu pouze tehdy, má-li za to, že není sepsáno **jasným a srozumitelným jazykem**. Vnitrostátní právo však může stanovit nejvyšší stupeň ochrany spotřebitele. Pokud tomu tak je, bude moci soud ověřit zneužívající povahu ujednání, i když bylo prodávajícím nebo poskytovatelem předem sepsáno jasným a srozumitelným jazykem.

Pokud jde o otázku, zda je sporné ujednání sepsáno jasným a srozumitelným jazykem, Soudní dvůr připomněl, že směrnice rovněž stanoví **požadavek transparentnosti**. V této souvislosti **musí být spotřebiteli poskytnuty všechny nezbytné informace, aby mohl posoudit hospodářské důsledky svého závazku**, neboť jinak nebude možné toto ujednání považovat za ujednání sepsané jasným a srozumitelným jazykem.

Soudní dvůr dodal, že takové ujednání, které stanoví, že se mladý sportovec zavazuje platit odměnu ve výši 10 % z příjmů, které bude pobírat v průběhu následujících patnácti let, nezpůsobuje automaticky významnou nerovnováhu mezi stranami. Existence takové nerovnováhy totiž musí být posouzena zejména s ohledem na vnitrostátní právní úpravu, která se použije pro případ, že si smluvní strany samy daný aspekt neupravily, na poctivé a spravedlivé tržní praktiky existující ke dni uzavření smlouvy v oblasti odměňování v dotyčné sportovní oblasti a na všechny okolnosti, které provázely uzavření smlouvy, a na všechna ostatní ujednání uvedené smlouvy nebo jiné smlouvy, ze kterých vychází. Kromě toho je pro účely posouzení zneužívající povahy takového ujednání relevantní okolnost, že byl spotřebitel v době uzavření uvedené smlouvy nezletilou osobou a tato smlouva byla rodiči nezletilé osoby uzavřena jejím jménem.

Soudní dvůr mimoto upřesnil, že soud, který konstatoval zneužívající povahu ujednání smlouvy, která byla uzavřena mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem, nemůže snížit částku dlužnou spotřebitelem na úroveň nákladů, které poskytovatel při plnění této smlouvy skutečně vynaložil.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

² [Směrnice Rady 93/13/EHS](#) ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011.